

PETITES GOTES D'AIGUA

Durant la xerrada de Chico Whitaker amb més de 60 companys de Mallorca en el Centre Cultural Flassaders aprenguérem moltes coses, però entre elles volem destacar un conte. Un petit conte que tenim present en la nostra feina i que avui ens hem permès modificar, ja que els contes es reinventen cada vegada que es transformen en veu. Diu així:

PETITES GOTES D'AIGUA

La selva s'està cremant. En un país tan bell com Brasil, i l'Amazònia es crema. Les flames engoleixen tot quant hi ha al seu pas, i sembla que la seva carrera no té final. La terra es mor.

Una gran columna de fum amaga el cel. Enmig, un petit colibrí puja i baixa amb aleteigs ràpids: del riu cap amunt, d'amunt cap al riu. Agafa aigua amb el seu bec diminut per, a certa distància, amollar-la sobre el foc.

Un cop rere l'altre.

No importa el calor sufocant, no importa el fum... segueix amunt i avall.

En la frenètica carrera, una àguila s'apropa i observa el colibrí. No entén el perquè de la seva activitat, així que li demana "què fas?". "Intent apagar el foc", diu el colibrí. La gran àguila no pot més que compadir-lo: "Insensat!, mai no podràs apagar el foc, no veus que és immens?"

El petit ocell, sense aturar-se, mira l'àguila i li respon: "Ja ho sé. Però jo com a mínim estic fent la meva part".

De cop i volta l'àguila es veu immersa en un intens soroll. Un gran núvol d'aus de tot tipus —grans, petites, més o menys belles, exòtiques i comunes— aletegen amb força en el cel.

Petites gotes d'aigua se sumen en una gran festa de pluja. I el foc ja no és tan intens.

Plou sobre l'Amazònia, i no és gràcies al cel.

Estam segurs que Chico Whitaker comparteix aquest nou final. És la nostra forma d'agrair-li el regal del seu temps i de les seves paraules.

(ANTONI FONT)

CHICO WHITAKER AMB MEMBRES PARTICIPANTS DE L'FSMA I DEL FÒRUM SOCIAL DE LA UIB

